

Sygn. akt: I 1 C 1463/19 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2019 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

I. Oddała powództwo;

II. kosztami postępowania, które uznaje za uiszczone, obciąża powoda.

Sygn. akt I 1 C 1463/19

UZASADNIENIE

W dniu 4 marca 2019 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko K. K. o zapłatę kwoty 5 081,62 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, wskazując, że w dniu 14 marca 2014 r. między stronami zawarta została umowa karty kredytowej i limitu kredytowego w rachunku karty nr (...), a w związku z brakiem terminowego regulowania wpłat przez pozwaną powstałe zadłużenie zostało z dniem 11 lutego 2019 r. postawione w stan pełnej wymagalności. Powód wskazał, że na żądaną kwotę składają się: niespłacony kapitał - 4 688,10 zł, odsetki umowne - 304,08 zł, odsetki umowne za opóźnienie - 23,04 zł i opłaty umowne - 66,40 zł.

(pозew – k. 3-5)

W sprzeciwie od wydanego w dniu 19 marca 2019 r. w sprawie VI Nc-e (...) nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i podniosła zarzuty: nieistnienia i niewykazania spornej wierzytelności, przedawnienia roszczenia, naruszenia zasad współżycia społecznego poprzez dochodzenie roszczeń po upływie przedawnienia, braku pełnomocnictwa do wniesienia pozwu, braku dowodu otrzymania przez pozwaną wezwania do zapłaty. Pozwana oświadczyła, że nie pamięta, aby zawierała z powodem jakąkolwiek umowę,

(nakaz zapłaty – k. 5v, sprzeciw – k. 6v-8)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lutego 2019 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządził pismo zatytułowane „Przedsądowe wezwanie do zapłaty”, w treści którego wezwał K. K. do zapłaty wymagalnego zadłużenia z tytułu Umowy o Kartę Kredytową i przyznanie limitu kredytowego w rachunku karty nr (...) z dnia 14 marca 2014 r., które na dzień 11 lutego 2019 r. wynosi 5 059,86 zł.

(niesporne, nadto przedsądowe wezwanie do zapłaty z danymi przesyłki – k. 23-24)

W dniu 1 marca 2019 r. (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystawił wyciąg z ksiąg nr (...), w treści którego wskazano, że w księgach banku (...) posiada wymagalne zadłużenie w wysokości 5 081,62 zł z tytułu umowy karty kredytowej i limitu kredytowego w rachunku karty nr (...) z dnia 14 marca 2014 r., na którą składają się: niespłacony kapitał w kwocie 4 688,10 zł, odsetki umowne w kwocie 304,08 zł, odsetki umowne za opóźnienie w kwocie 23,04 zł i opłaty umowne w kwocie 66,40 zł.

(niesporne, nadto wyciąg z ksiąg powoda – k. 16)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanej zapłaty kwoty 5 081,62 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie powołując się na zawartą między stronami w dniu 14 marca 2014 r. umowę karty kredytowej i limitu kredytowego w rachunku karty nr (...). Powód wskazywał, że na żadaną przez niego kwotę składają się: kwota 4 688,10 zł z tytułu niespłaconego kapitału, kwota 304,08 zł z tytułu odsetek umownych, kwota 23,04 zł z tytułu odsetek umownych za opóźnienie i kwota 66,40 zł z tytułu opłat. Podstawę prawną roszczenia powoda stanowił więc art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2187). Pozwana zarzucała natomiast, że powód nie wykazał istnienia spornej wierzytelności, kwestionując jednocześnie fakt zawarcia z powodem w/w umowy, a ponadto powód nie przedłożył pełnomocnictwa do wniesienia pozwu ani dowodu otrzymania przez pozwaną wezwania do zapłaty. Pozwana podniosła też zarzut przedawnienia roszczenia oraz naruszenia zasad współżycia społecznego poprzez dochodzenie roszczeń przedawnionych.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu procesowego dotyczącego braku umocowania radcy prawnego T. G. do wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, wskazać należy, że był on chybiony, gdyż pełnomocnictwo procesowe dla w/w radcy prawnego, który w imieniu powoda złożył pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zostało złożone do akt sprawy po jej przekazaniu do tut. Sądu w formie kopii poświadczonej za zgodność z oryginałem przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1513), a z jego treści wynika, że zostało udzielone przez dwóch członków zarządu uprawnionych do reprezentowania powoda (zgodnie z przedłożonym przez powoda odpisem z KRS).

Wobec pozostałych zarzutów pozwanej wskazać należy, że w ocenie Sądu powód nie wykazał zasadności swojego żądania i istnienia wierzytelności dochodzonej pozwem, gdyż nie wykazał, że strony łączyła w/w umowa karty kredytowej i limitu kredytowego w rachunku karty nr (...) z dnia 14 marca 2014 r., którą to okoliczność pozwana kwestionowała. Wskazać należy, że na potwierdzenie zasadności swojego żądania powód przedłożył: oryginał wyciągu z ksiąg powoda, poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 14 lutego 2019 r. oraz wydruk z systemu powoda dotyczący umowy nr (...) o Kartę Kredytową i przyznanie limitu kredytowego w Rachunku karty, a także wydruk zatytułowany „Dane przesyłki”. W poczet wiarygodnego materiału dowodowego pozwalającego na ustalenie stanu faktycznego sprawy włączony zostały w/ w oryginał wyciągu z ksiąg powoda oraz poświadczona za zgodność z oryginałem przez prawidłowo umocowanego pełnomocnika powoda zgodnie z art. 4 ust. 1b ustawy z dnia 26 maja 1982 r. prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1513) kopia przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 14 lutego 2019 r. Ze względu na formę, w jakiej dowody te zostały złożone, stanowią one dokumenty w rozumieniu art. 245 k.p.c. i mają moc dowodową w postępowaniu cywilnym. Moc takiej nie mają natomiast niepodpisane wydruki komputerowe złożone w formie kserokopii niepoświadczonych za zgodność z oryginałem przez reprezentującego powoda adwokata, tj. wydruk zatytułowany „Dane przesyłki” oraz wydruk dotyczący umowy nr (...) o Kartę Kredytową i przyznanie limitu

kredytowego w Rachunku karty, które nie stanowią dokumentów w rozumieniu art. 244 i 245 k.p.c. Nawet gdyby przyjąć, że powyższe wydruki nie mogą być potwierdzone za zgodność z oryginałem w myśl art. 129 § 2 k.p.c., gdyż stanowią wydruki z systemu elektronicznego (w tym z systemu powoda) i nie są dokumentami w rozumieniu art. 244 k.p.c. i 245 k.p.c., to powód powinien zadbać o to, aby treść tych wydruków została potwierdzona np. przez jego pełnomocnika za zgodność z ich obrazem na stronie internetowej w momencie ich pobrania do wydruku, mając oczywiście na względzie, iż pobranie takiego dokumentu sporządzonego w formie elektronicznej winno być dokonane przez osobę uprawnioną, posiadającą dostęp do systemu powoda. Wydruki te nie mogą też zostać uznane za inny środek dowodowy i stanowić podstawy do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 k.p.c., gdyż prowadziłoby to do obejścia przepisów o dowodzie z dokumentu (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie II CSK 406/06, opubl. LEX nr 453727). Odnośnie wydruku dotyczącego umowy nr (...) o Kartę Kredytową i przyznanie limitu kredytowego w Rachunku karty wskazać jeszcze należy, że pomimo zamieszczenia na jego ostatniej stronie informacji, iż jest to dokument wygenerowany elektronicznie i w związku z tym nie wymaga on podpisu, to jednak jako wydruk złożonego w tej formie oświadczenia nie korzysta z cech przysługujących dokumentowi elektronicznemu, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2187). Przepis ten stanowi, że oświadczenia woli związane z dokonywaniem czynności bankowych mogą być składane w postaci elektronicznej (ust. 1) i jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej formę pisemną, uznaje się, że czynność dokonana w formie, o której mowa w ust. 1, spełnia wymagania formy pisemnej także wtedy, gdy forma została zastrzeżona pod rygorem nieważności (ust. 3). Dotyczy to więc wyłącznie oświadczeń składanych w formie elektronicznej, natomiast po wydrukowaniu treści takiego oświadczenia sam wydruk nie pozwala na ustalenie i zweryfikowanie podmiotu, od którego pochodziło oświadczenie złożone drogą elektroniczną, dlatego też, jeżeli taki wydruk zostaje użyty w celach dowodowych, to powinien zostać poświadczony przez osobę, która go sporządziła. Podpis elektroniczny nie jest bowiem przenoszony na wydruk.

Wobec powyższego Sąd uznał, że powód nie wykazał zasadności swojego roszczenia. Powód nie przedłożył bowiem dokumentu umowy, z której wywodził swoje żądanie, tj. umowy karty kredytowej i limitu kredytowego w rachunku karty nr (...) z dnia 14 marca 2014 r. Umową taką z pewnością nie jest bowiem złożony do akt sprawy wydruk dotyczący umowy nr (...) o Kartę Kredytową i przyznanie limitu kredytowego w Rachunku karty. Jest to jedynie - jak już wskazano wyżej - niepoświadczony ani przez osobę go sporządzającą w systemie elektronicznym, ani przez pełnomocnika powoda, wydruk pochodzący od powoda, niezawierający podpisów osób reprezentujących powoda przy zawieraniu w/w umowy, ani przede wszystkim podpisu pozwanej.

Oprócz w/w wydruku umowy powód nie przedłożył żadnych dokumentów, z których wynikałby fakt zawarcia z pozwaną umowy karty kredytowej i limitu kredytowego w rachunku karty nr (...) z dnia 14 marca 2014 r. Okoliczności tej nie potwierdza bowiem wyciąg z ksiąg powoda, mimo że odnosi się on w swojej treści do umowy wskazanej w pozwie. Jednakże, wobec niezłożenia przez powoda treści tej umowy nie można bez żadnych wątpliwości uznać na jego podstawie, że umowa wskazana w pozwie została zawarta między stronami, natomiast nawet jeśli została ona zawarta, to nie wiadomo, na jakich warunkach. Wystawienie przez powoda przedmiotowego wyciągu z jego ksiąg bankowych nie jest bowiem wystarczającym potwierdzeniem, że strony zawarły umowę, której numer w dokumencie tym został wskazany w sytuacji, gdy pozwana konsekwentnie fakt zawarcia tej umowy kwestionowała. Z tych samych względów zawarcia między stronami umowy wskazywanej w pozwie nie potwierdza również przedłożony przez powoda dokument przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 14 lutego 2019 r. Ponadto wskazać należy, iż zasadnie podnosiła pozwana, że powód nie wykazał, że wezwanie to zostało pozwanej doręczone.

Podsumowując Sąd uznał więc, że powód nie wykazał, że między stronami doszło do zawarcia wskazanej w pozwie umowy karty kredytowej i limitu kredytowego w rachunku karty nr (...) z dnia 14 marca 2014 r., a więc nie wykazał zasadności swojego żądania.

W tym miejscu wskazać należy, że wobec nieprzedłożenia umowy stanowiącej podstawę żądania pozwu i wynikającej stąd niemożności dokonania analizy treści tej umowy pod kątem wymagalności ewentualnych roszczeń powoda wynikających z tej umowy, Sąd nie miał możliwości ustalenia, czy roszczenie powoda uległo przedawnieniu, w

związku z czym nie zajmował się również zarzutem pozwanej dotyczącym naruszenia przez powoda zasad współzycia społecznego poprzez dochodzenie roszczeń po upływie przedawnienia.

Sąd zatem w pkt. I wyroku, na podstawie art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2187) w zw. z art. 6 k.c. a contrario, oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. obciążając tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą niniejsze postępowanie i uznając je za uiszczone.